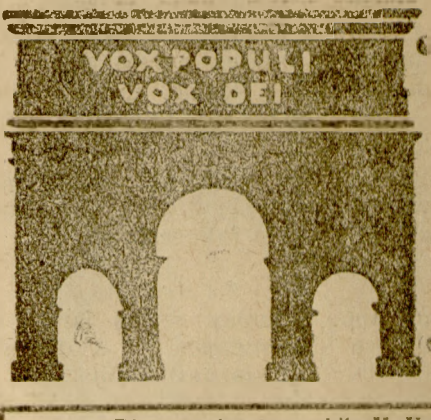

RENAȘTEREA ROMÂNĂ

ZIAR NAȚIONAL-POPORAN INDEPENDENT

Director și responsabil: V. Hotărăn. Administrator: I. Martia. Apare în fiecare seară cu ultimele știri din lumea întreagă.

ABONAMENTE: Dincoace de Carpați și Bucovina: 80 coroane anual, 42 coroane pe 6 luni, 22 coroane pe 3 luni. Cu numărul 30 fileri. — Dincolo de Carpați: 75 lei anual, 40 lei pe 6 luni, 22 lei pe 3 luni. Cu numărul 25 bani.

citadelă românească: Siria

Siria ni se anunță că, garda națională înființată încă în 3 Noembrie 1918, să-marginea comunei tranșee, înarmată bine nând și de mitraliere au silit bandele să se retragă...

Șiria a fost în timpul mai nouității noastre politice cetățuia cea mai a luptelor noastre naționale, alegând prima campanie electorală patru deputați în ciuda brutalităților săvârșite de cu pene de cocos, pentru parlamentul lor din Budapesta (Șiria, Boroșineu, Chișinău). Șiria a fost în special un fel de cerc de majoritate românească din fosta Unde nici mai târziu nu a putut răzbi de-răin. Conștiința națională a țărănului ro-Șiria și din podgoria Aradului este așa și hotărâtă, încât intelectuali din păr-Șiria a fost întotdeauna, cu prea puțin în la înălțimea chemării lor. Astfel, în legere nici nu a mai îndrăsnit vreun pui r să candideze și candidatul român (dl Și. a fost ales cu aclamațiuni.

Șiria în apă nu se face. Șirienii au fost înșiși cari la propunerea comisariatului aies de al dlui I. Hotărăn au declarat unirea cu în adunarea populară ținută la 8 Noem-Șiria, cu motivarea că precum la vremea sa comandați de Generalul Gergei, au depus la Șiria la anul 1849, așa și azi hotărârea unire din Șiria, să simbolizeze nimicirea ei maghiare.

Șiria, în ziua armată, au luat în pute-Șiria tot cercul administrația, poșta, percep-Șiria judecătoria, în ordinea cea mai exem-Șiria: — vorba țărănului Amar Iova —

trebuie să ne arătăm în fața lumii civilizate, care atâta sânge a vărsat pentru desrobirea morală, și a noului Messias Wilson, demni de încredere, ca în ziua care ne recăștigăm libertatea, și nu de frica jandarmului să ținem ordinea, ci fiindcă poporul nostru îl însuși este intruchiparea ordinei și a moralei!

Și într-adevăr, Șiria a rămas scutită de orice influență bolșevică. Iar acum; când ca o urmare a inferiorității de rasă, ungurii își desbracă haina împoșonată de „civilizația” ovrăiească, rămânând în golișciunea sălbatică a bestiei și cutreeră ținu-tele noastre pacifice, prădând, maltratând și uci-gând, ne tresaltă inima de bucurie când auzim vestea înălțătoare că bravii șirieni se poartă cu aceeași conștiință și bărbăție, când e vorba să își apere viața și avutul în contra năvălirii bandelor barbare.

Bravilor șirieni, ca și voi, aradanilor, băn-țenilor, bihorenilor, sătmărenilor și marmățenilor, spre voi sunt îndreptate azi toate privirile noas-tre. Nu este inimă românească, care să nu fie îngrijorată pentru soarta voastră, nu este tânăr sau bătrân, care nu și-ar întinde brațul său vâ-șos, care nu și-ar vărsa sângele său cald, pentru desrobirea fraților ținuți în teroare.

Destinele neamului pretind azi dela noi să ascultăm de cuvântul marilor noștri aliați, cari n'au uitat nici de voi. Și fiindcă însă interesele mai mari — cari sunt și ale noastre — pretind dela noi astăzi, să nu întindem mâna necugetat, ca să luăm ce este al nostru: liți încă câteva zile cu răbdare, până va sosi momentul eliberării pentru voi, — iar pentru noi ora fericirii desă-vârșite...

V. Hotărăn.

pace nu știm

oare rău că n'avem încă nici un spuns la propunerea pe care am de a se publica numele tuturor celor cari au obținut, sau mai obțin permisiuni de export pentru vehicul au pentru alte destinații. Am fi vrut să aflăm pedicele cari se pun la realizării acestei propuneri, — sau, în caz, împrejurările cari ar putea împotriva realizării să nici nu se realizeze. Mărturisim însă că nu e la mijloc înămint. Răspunsul întârzie, pentru că această chestiune e prea puțin pentru obșnuitele „comunicate” Consiliului dirigenț mai stă puțin de cu publicul prin Biroul presiei, iar în oficios, care să reprezinte vederile lor conducătoare, nu avem încă oficială, care nu e însă un ziar, ci un ziar de ordonanțe și informații strict știri, nu apare nici ea decât la o săptămână odată, când conține, în jumătate din ea, numele membrilor adu-Șiria Alba-Iulia.

Șiria astfel într'un turn de ivoriu, gu-Șiria provizoriu, nimeni nu se îndoiește Șiria pează cu răvnă, însă lucrează în taină. Șiria grea, istovitoare, a unei organizații Șiria clădește de-a dreptul din temelii, Șiria arșește la adăpostul privilegiilor publi-Șiria. Acesta află, din când în când, că Șiria a călătorii din Brașov la Sibiu, spre Șiria vreo slujbă, sau dela Sibiu Șiria spre a lifera hârtie de țigare Șiria voie de legitimație de călătorie și că Șiria cari au aparținut armatei austro-Șiria sunt proprietatea Statului, — însă Șiria dintre cei cari sunt numai cu vreo Șiria pași mai departe de ușile „resortu-Șiria nu cunoaște nici principiile de gu-Șiria nănt al Consiliului dirigenț, — pen-Șiria definitiv, în cadrul autonomiei pe Șiria a păstrat-o provizoriu, Consiliul di-Șiria guvernare, — și nici dispozițiile Șiria peciale după cari funcționează fiecare Șiria tament.

Caracteristica unei guvernări democratice nu se poate sublinia mai bine decât Șiria o întinsă publicitate a tuturor nor-Șiria după care funcționează serviciile pu-Șiria printr'o necontentată informare a Șiria lui cu privire la lucrările acestora. Șiria nu e secret în activitatea unui dem-Șiria, atâta vreme cât nu e vorba de Șiria cari, desvâluite fiind, ar asigura si-Șiria țării.

Președintele Statelor Unite, ale cărui Șiria piii de înțeleaptă democrație sunt as-Șiria crezul lumii noi, mergea până acolo Șiria cerea ca și tratatele de alianță dintre Șiria — se păstrau mai în secret ca a-Șiria ? — să fie date în vileag, să fie Șiria la cunoștința tuturor, înainte chiar Șiria fi puse în discuția Parlamentului. Noi Șiria mai puțin pretențioși. Până la crean-Șiria diplomații cu ferestrele deschise, Șiria rea să ne vedem, la noi acasă, în Șiria oficial ceva mai bine informați.

Șiria împrejurările vor așa ca nici România Șiria incoaci de Carpați, nici România de

dincolo, să nu se bucure, încă, de binefa-cerile regimului parlamentar. În vechiul Regat, după dizolvarea Camerilor alese de dl Al. Marghiloman cu ajutorul jandarmului german în locul obșnușilor jandarmi ro-mâni, se guvernează cu decrete-legi. Aici, în Ardeal, și în întinșurile puse sub au-toritatea Consiliului dirigenț, — unde deși există un Mare siat național, el nu se în-truneste și nu se va întruni niciodată, — n'avem nici decrete-legi. Există ce e drept, legile vechi ale fostului regat al Ungariei. Bănuim însă că nu mai sunt toate în vi-goare, — cel puțin cele cari erau urzite împotriva noastră, — și ne dăm cu soco-teala că vor fi părți noi de adăugat la ele, în toate ramurile de administrație de justiție sau de instrucție publică. După cari norme se fac aceste schimbări, și aceste adăugări? În ce constă ele? Pentru câtă vreme se fac, dacă se fac?

Pentru a veni la punctul de plecare, — materia economiei publice, — nici până astăzi nu s'au făcut cunoscute publicului dispozițiunile luate cu privire la unul din cei mai principali factori ai organizării noastre: aprovizionarea. Nu știm: ce dăm voie să iasă din Ardeal, câte mărfuri iau drumul Predealului sau aiurea, cine le transportă, și în ce mâini ajung. Nu știm: ce articole sunt oprite de a fi trecute peste foste sau actuale graniți și, cele cari trec, pentru ce compensații trec. Nu știm: ce ne mai rămâne, și ce ne vine în schimb din afară. Nu știm atâtea și atâtea lucruri cari în alte părți se spun, iar acolo unde nu se spun sau nu s'au spus, și — așa destul de rău au mers treburile.

Exemplul cu chestiunea aprovizio-nării nu e singuratic. Mai sunt lucruri pe cari nu le știm, și în alte direcții. E de prisos să le înșirăm, de vreme ce sunt mai puțin lucrurile pe cari le știm, decât ce-lelalte. Ei bine, în privința acestor lucruri ridicăm un glas, nu de opoziție ci de rugă-minte îndreptătită, pentru a se da o mai întinsă publicitate a tuturor dispozițiilor cari privesc interesele generale. Noi ne vom face nu numai datoria de a deschide coloane primitoare pentru informațiile ce au de scop de a lămuri publicul, ci vom căuta prin propriile noastre mijloace să lămurim cât mai bine rosturile organizării începute.

Ce se petrece în culise nu ne va intere-sa niciodată. În arena vieții publice însă, nu trebuie să fie nici un colț nelu-minat, în care ochii celor mulți să nu poată privi.

alh.

Conflictul sârbo-italian

Belgrad, 6. Șeful redactor al ziarului „Pravda” a declarat în cercurile politice conducătoare, că se poate sosi dinainte ca sigur, că Italienii vor părăsi Fiume și Coastele dalmatine. Neînțelegerile dintre Italieni și Slovaci, relativ la Istria, Triest și Gorizia s'au agravat. Delegații italieni la Paris au declarat față de Wilson, Clemenceau și Lloyd George că nici odată nu vor evacua aceste teri-torii de bună voie.

(Ag. Dacia).

Presă din București și „Renașterea Română”

Aproape toate zările din București au re-produs articolul „Prețindem ce-i al nostru” apă-rut în „Renașterea Română”, prin care ceream să plece sârbii din Bănat.

Anunțând apariția ziarului nostru, dl N. lorga scrie următoarele:

„La Sibiu apare „Renașterea Română”. Ne-având decât Nr. 7, nu putem spune și care e di-recția politică a foii, care sub raportul alcătuirii și tipăririi, se prezintă foarte bine.”

Mulțumind aprecierii favorabile din punct de vedere tehnic și redacțional, adăugăm că dl N. lorga se va convinge, când va ceti și alte nu-mere din „Renașterea Română”, că drumul no-stru se va întâlni adesea cu al dsale spre aceeaș țintă: naționalism și democrație.

Ziarul „Izbânda” relevând propunerea direc-torului nostru, dl V. Hotărăn, cu privire la „Fondul orfanilor”, scrie sub titlul: „O inițiativă frumoasă”:

„Ziarul „Renașterea Română” din Sibiu a luat inițiativa creării unui fond al orfanilor. E vorba de adunat mai multe milioane. Ziarul ape-lează la toată presa, la toate instituțiile econo-mice și culturale, la toți oamenii de bine, și la stat.”

„Acțiunea va fi pusă sub patronajul Reginei”.

„De sigur nu e vorba numai de Ardeal și Bănat, ci de toată România Mare”.

„Idea e minunată și vom reveni asupra ei”.

Ziarul „Dacia” publică scrisoarea adresată de către directorul nostru, dl V. Hotărăn, dlui Al. Vlașuță, ca mulțumire pentru colaborarea dsale, — scrisoare pe care am reprodus-o și noi, în ziua când a fost trimisă.

Revendicările României

Declarațiile dlui I. Brătianu
Paris, 21. „Petri Journal” de următoarele a-mănunte asupra congresului păcii:

Vineri, dl Brătianu a dezvoltat punctul de vedere al țării sale cu privire la atribuirea Ba-natului, pe care-l reclamă și sârbii.

Sâmbătă, dl Brătianu a făcut cunoscut con-gresului celelalte teritorii pe cari guvernul său vrea să le vadă realitate României: Transilvania, Bucovina, Basarabia și Dobrogea.

Dar, independent de considerațiuni tehnice și istorice, președintele consiliului de miniștri ro-mân a adus, în sprijinul acestor revendicări ar-gumente de ordin moral.

România, a declarat dl Brătianu, făcea parte din Tripla alianță în momentul declarării război-ului.

A refuzat, însă, să se asocieze la un răz-boiu de agresiune. Neutralitatea sa binevoitoare s'a schimbat, în urmă, într'o cooperare efectivă a-lături de aliați. Defecțiunea rusă a făcut din ne-norocire, ca concursul României să fie nefolositor și a împins-o la tratatul dela București.

Acest tratat însă e fără valoare pentru Ro-mânia, deoarece n'a fost ratificat de regele Fer-dinand.

În așteptare ca soarta acestor teritorii să fie regulată de congresul păcii, dl Brătianu a recla-mat ocuparea Banatului și Transilvaniei, de către trupele aliate, ca să împiedece pe bolșevici să se introducă acolo.

Românii macedoneni la conferința de pace

Am anunțat că dl I. Grădișteanu, fost mi-nistru și actualmente președintele Soc. de cul-tură macedo-română, a redactat un memoriu în chestia românilor macedoneni, memoriu care va fi trimis conferinței de pace prin dl general Coandă și prezentat reprezentanților marilor puteri aliate la București.

După o scurtă introducere istorică asupra împrejurărilor în care au fost siliți să se des-volte macedo-românii din primele timpuri până astăzi, precum și asupra persecuțiilor la care au fost expuși din partea celorlalte națiuni con-locuitoare din Balcani, memoriul se oprește în mod deosebit asupra evenimentelor din 1912—13 când, prin intervenția României, s'a recunoscut autonomia școlilor și bisericilor macedo-românilor din teritoriile nou dobândite de statele balcanice și crearea unui episcopat.

Dar aceste prevederi ale tratatului dela Bu-curești din 1913 au căzut repede prin faptul răz-boiului general și macedo-românii au fost expuși la cele mai grozave suferinți și persecuțiuni.

Astăzi când areopagul lumii se întrunește spre a stabili o nouă hartă a Europei, românii macedoneni, risipiți în șase grupuri și neputând cere unirea cu România, de care se găsesc geo-graficește departe, cer unirea lor cu Albania. Dacă ordinea se restabilește Albania este singurul stat în care prin legăturile tradiționale de amicitie și prin lipsa spiritului de exclusivism și sovinsim din celelalte State balcanice, macedo-românii ar putea avea asigurată o viață de libertate națio-nală. Acestei Albanii ar urma să i-se anexeze vilaetul Monastir, în care aproape nu există ele-mente sârbești. Pindul locuit de peste 80 mii cuțo-vlachi și cea mai mare parte din Epirul, care de altfel, este albanez.

Insemnări zilnice. Taxa pe lux

În Franța s'a votat una din cele mai demo-cratice legi ale vremii: taxa pe lux. S'a spus de-mulț că și până acum luxul era un fel de impozit indirect pe care cei cu dare de mână îl plăteau muncitorilor, cheltăind astfel mai mult decât strictul necesar, și aruncând astfel mai mulți bani în cir-culație decât... dacă ar fi fost săgâciți. Acum vrea și Statul să se împărțască din prisoarele oamenilor cari cheltuiesc pe articole nefolositoare sau de mai bună calitate decât cele pe cari le folosesc majoritatea muncitorilor.

Ministrul de finanțe francez a procedat foarte simplu. A întocmit o listă a obiectelor „de lux”, adică acele de care omul... s'ar putea lipsi: cea-sornice de aur, automobile de excursii și sport (nu acele ale medicilor și a altor profesioniști), pene de struț, covoare de Persia, și așa mai de-parte. (Lista e lungă, pentru că și capriciile și gustul de a se împodobi din secolul nostru, sunt nestăruite). În al doilea rând a publicat și o listă de prețurile cu cari se plătesc acum, în mod obșnuit, principalele obiecte necesare traiului. Cine plătește mai mult decât aceste prețuri... face lux, și e supus, ca cei cari cumpără lucruri nefolositoare, la o taxă în folosul Statului. Astfel, e supus la bir cine dă mai mult de 25 franci pe o pălărie, 275 franci pe un rând de haine, 75 franci pe o păreche de ghete și de 300 franci pe o ro-chie de cucoană. (Bineînțeles, aceste prețuri sunt cele din fericita Franță, unde se găsește mărfuri bune și subț prețurile de mai sus).

Taxa pe lux e o lege care are să se înfin-țeze în toate țările, mai ales astăzi, când nu e Stat care să nu fie în căutarea unor noi impo-ziție, pentru a-și repara finanțele zdruncinate. De altfel, Statele nu urmăresc cu atâta stăruință cu-minișirea oamenilor, pentru a introduce taxa pe lux pentru a-și stărpi. Dimpotrivă, parvenii și îmbogății vor plăti bucuroși, taxa pentru lux, căci și aceasta va fi, la rândul ei, tot... un lux, și e cunoscută plăcerea pe care o arată foarte multă lume că poate să plătească mai mult ca alții.

Se va introduce desigur și la noi această reformă financiară. Deocamdată e greu, deoarece astăzi nu mai ști ce e lux și ce nu e, căci cel care ar ține legea n'ar ști să spună dacă a mânca o friptură e lux, când există și cartofi... singuratici, — sau dacă a-și pune țâpi de lemn la ghete, când se poate pune și carton, nu e o cheltuială demnă de un moștenitor de-al lui Rothschild...

Scrisori din București

Lipsa de alimente — Lemnele — Circulația — Ziarele și publicul — Acalmie și lipsă de știri
București, 23 Ianuarie 1919.

Scumpetea și lipsa alimentelor de prima ne-cesitate devine tot mai apăsătoare în orașul lui Bucur. Speculatorii nevoilor zilnice au lăsat de-oparte orice simț omeneș, hienele s'au năpustit cu furie asupra bietelor oameni flămânzi și le sug ultima picătură de sânge. Prețurile — când ești destul de norocos să găsești de-ale mâncării — sunt într-adevăr fantastice. Kilogramul de mălai a ajuns să se vândă cu 550 lei, făina cu 10 lei Kgr., untura e 45 lei și a. m. d. Cât despre carne n'a văzut lumina la București de vre-o două luni.

Și totuși, lumea trăește și te miri de unde scoate 5 lei pe Kgramul de cartofi și mai ales te miri de unde ia lemnele de foc.

Mia de Kgrame de lemne, când, repet, ai țiericirea și șansa neobișnuită de ale găsi, o plă-țești cu 500 lei și te tocmești două ore cu căru-șagul să ți-le ducă acasă pe o disistanță de câteva sute de metri, cu 250 de lei și nu cu 350 cât cere el. Mizeria e aproape generală — ca în tot-deauna sunt și astăzi oameni cari se lăfăesc în belșug, fiindcă cu toate principiile democratice ce le-avem pe buze, rânduiala lumii tot nu s'a schim-bat. Cei mulți, funcționarii publici și particulari, și profesorii industriați se prăpădesc nemai spe-rând că lucrurile s'au putea îndrepta curând.

Și nu se vor putea îndrepta din mai multe motive: întâiu fiindcă nu se iau măsuri destul de riguroase împotriva speculanților și nici nu se aplică cel puțin cele existente; al doilea fiindcă circulațiunea pe căile ferate e aproape cu totul oprită din cauza lipsei de locomotive și material rulant în bună stare, precum și din cauza înză-pezării liniilor; și al treilea fiindcă cei în drept sunt preocupați de alte chestiuni.

Și sărmana populație suferă, îndură, se fră-mântă, zărește se agită cu frenezia obșnușitului limbaj violent — și atâta tot: Situația nu se schimbă.

De patru zile de pildă n'au plecat din Bu-curești decât două trenuri pe zi, unul spre Bra-șov—Sibiu și altul spre Moldova. În colo cea mai completă izolare și lucru nu prea îmbucurător, dureroasă acalmie în toate cercurile. Interesul și atenția lumii e trează și se încordează numai când e vorba de alimente sau de lemne. Ca un fel de boală grea s'a lăsat asupra violilor bucureșteni și e o jale să-i vezi cum se luptă cu crivățul pe străzi, galbeni și sfișiți, întotând până la genuchi prin zăpada ce nu se mai curăță, fiindcă nu e cine să facă acest serviciu.

Acalmie poate că se datorește în mare parte și lipsei totale de știri atât asupra situațiunei in-terne cât și mai ales asupra celor ce petrec sau se plănuesc la Versailles. Parisul e departe și în timp normal, acum însă p'că ar fi cu adevărat la capătul pământului. Ziarele nu publică decât presupuneri sau pronosticuri interesante — fiecare partid caută să tragă spuza pe turta lui — și în-colo fapte, precizie, evenimente, nu se cunosc. Nu se cunosc de altfel nici intențiunile și nici situa-ția dlui Tache Ionescu la Versailles, cum nu se știe nici ce-a făcut dl Ioni Brătianu la confe-

rința unde a sosit cu atâta întârziere. Cu atât mai puțin se știe, bine înțeles, cum suntem pri-miți noi acolo cu idealul întreg și neștirbit ce-l cerem pe buna dreptate și ce sorji de isbândă avem.

România pareă ar fi fost deprinsă din con-tinent și aruncată din departe în mijlocul Oceanu-lui, fără nici o legătură cu restul lumii.

Sperăm însă că nu peste mult situația se va schimba: vapoarele așteptate cu atâta nerăb-dare, vor trebui să sosescă în sfârși și să um-ple cel puțin în parte golul enorm ce se simte. Și odată cu ele vor sosi, poate, și știri, și pre-cisii și sperăm îmbucurătoare, fiindcă altfel nu poate să fie.

Și așa se va umple deodată iarăși stoma-cul și inima bucureșteanului și-l va smulge din acalmia în care e căzut.

Până atunci însă nu trebuie grozavă resem-nare și durere multe locuri la cimitir...

Coresp.

Ne vin prizonierii din Italia

Aflăm o știre bună, și ne grăbim s'o îm-părtășim celorlor: sotesc prizonierii români din Italia ai fostei armate austro-ungare. Sau îmbarcați pe vapoare românești și italiene și au pornit pe mare spre Sulina și Brăila, de unde se vor îndrepta acasă.

Aceștia sunt ultimii prizonieri, afară de câteva răzleși aflați în Franța, cari se întorc. Mai puțin fericiti decât cei din Rusia, cari au putut să se înroleze ca voluntari în armata ro-mână, scăpând astfel de lanțurile prisoroare, prizonierii din Italia au avut totuși cu ei înăsu-plărea favorabilă de a fi fost în captivitate în mijlocul unui popor, din aceeași țară și cu noi, care simpatiza cu aspirațiile noastre. Dar, dorid de țară, nu se poate alina cu nimic, și străin-tatea e tot străinătate.

În câteva zile ne sosesc, feciori, îndepărtați atât amar de vreme. Nouă, celor dela „Rena-șterea Română” ne vine talentul puterilor, matu-rișat sub zăvăl colți și inspirat al Lumii, atâtoro alții le vin copii, frați, părinți, soși, pe cari poate, uaci dintre ei, i-au plâns ca moșii, prea de vreme.

Sunt și aceștea câteva forte cari se adăuga la acelea de cari avem nevoie pentru luptă; tru-puri și suflete călâte în suferinți și laminato de cîmboșarea altor țări și obiciori.

Prizonierii din Italia vin de altfel seranți într'un corp de voluntari, lu a cărui organizare a luat parte chiar generalul nostru dl I. Vlașuță. Toți sunt plini de însuflețire, au auzit de marșul act al Unirii, și vin nerăbduitori să simtă le-șărind sub mersul lor, mai apăsat astăzi, pă-mântul liber al României Mari, pentru apărarea căreia, sunt gata să se jertfească cu bucurie.

În timpul din urmă fuseseră scoși din la-gărite, unde primeau un tratament special, și numai faptului că erau nevoi de organizare lor, se datorrește împrejurarea că nu vin decât acum. Ei sunt bine echipați, sănătoși, și prea puțin și-au prăpădit din ei.

Dacă nu va interveni vreo greutate de tran-sport la sfârșitul săptămănei viitoare pot să so-scască la Brăila.

Îi așteptăm, cu drag pe toți.

Aniversarea unirii principatelor

Festivalul „Asociațiunei”
Festivalul literar-muzical aranjat în cadrul serbărilor de aniversare a Unirii principatelor de către „Asociațiunea” pentru cultura poporului ro-mân cu concursul „Reuniunii de muzică din Si-biu” și a orkestrei militare, conduse de maestrul Dwofak în teatrul orașănesc, a fost demn de a-ceastă sărbătoare națională. Sala — azi prea mică a vechiului teatru orașănesc — era arhiplină. Regretăm numai, că o parte a publicului nu s'a pu-tut împărți de plăcerea unei seri plăcute și pline de învățături; sperăm însă că și cei rămași fără bilete se vor putea recompensa încurând.

În lipsa spațiului ne mărginim a aminti nu-mai părțile culminante ale bogatului program.

Serata s'a deschis cu uvertura „Stelian cel mare” de Iacob Murașanu. Orhestra dlui Dwofak — am mai avut ocașie să spunem aceasta — a scos la iveală în urma conducerii bine îngrijite și de o fineță și pricepere rară a dirigentului, toată frumseța, subtilitatea și în părțile culmi-nante, puterea compoziției, nemuritorului nostru compozitor: Iacob Murașanu.

Punctul următor al programului a fost o conferință a dlui A. Bărsan — președintele „Asociațiunii” — care folosindu-se de o vastă cunoștință istorică și cu însuflețirea unui suflet pururi tânăr, a făcut o scurtă privire istorică asupra suferințelor noastre, atingând vizea marilor apostoli ai neamului, cari secol de-arândul au semănat și îngrijit egorul libertății noastre naționale. Face o asemănare scurtă între momen-tele de vremelnica unire prin sabia lui Mihail-Viteazul, unirea principatelor din anul 1859 și uni-rea de astăzi. Audee elogiul tuturor, cari cu muncă, însuflețire și jertfe de sânge au fost preluptători unirii de azi și nu uită nici serviciile mari naționale acelora cari părăsând odosul vultur austriac cu

doi capete, au vărsat sângele dincolo în ajutorul glorioasei armate române. Dascălii, profeții, istoricii, militarii și oamenii politici toți au pregătit drumul național al armatei învingătoare și au pus baza sentimentului de care l-a ajutat spre împlinirea cumințeniei și iubirea pentru popor a unui mare Rege și auguste Regine, care deși din neam străin au înțeles durerea și interesele poporului, indentificându-se cu ele.

Incheie cu cuvintele: „Trăiască gloriosul Rege și augusta lui soție, Regina — iar România-Mare, unită în veac, să înflorească!”

Di protopop I. Lupuş — un istoric cu cunoștințe întinse și temeinice — a desvolat pe scurt fazele libertății omenești individuale și naționale. Creștinismul a fost ideea mântuitoare pentru eliberarea tuturor, principiul care, încolțind, a produs o ferbere de aproape 2 milenii până a ajuns de a se realiza astăzi și pentru noi. Citează o poezie populară de pe vremea lui Șerban Vodă, care și ea este un document istoric, că ardelenii din vremurile trecute așteptau strămoșii dorobanților pentru eliberarea națională. Trece pe scurt peste toate punctele culminante ale istoriei noastre, înșirând o seamă de pedici și intrigă în contra unității noastre și aduce elogiul Franței, care încă pe timpul lui Napoleon al III-lea, de ales azi ne-a întins mâna de ajutor, întinsă de ea întotdeauna în serviciul eliberării popoarelor.

Amintește o dată însemnată pentru neamul românesc, anul 1873, când au decedat trei mari bărbați: Napoleon al 3-lea, principele Cuza și Șaguna. Un ziar din Craiova — constată însemnătatea acestei pierderi mari a românilor, iar un ziar sibian s-a încercat a contesta însemnătatea bărbatilor acestora.

Asemănarea unirei de azi, cu aceea făptuită de Mihail Viteazul poate fi explicată de răuvoitorii noștri și astfel, că nici unirea de azi nu va fi de lungă durată; — însă pânăice Mihail a înfăptuit unirea pe o clipă cu spada (în împrejurări de tot mașterea pentru unirea unei națiuni) poate necunoscând nici el însemnătatea națională a faptului, că căutând instinctiv a întări puterile față de dușmanul din afară: azi unirea se bazează nu numai pe voința noastră conștientă de a ne uni ca națiune, ci și pe voința aliaților învingători de a elibera și sprijini și micile popoare!

Di general G. Dabija ne espune în urmă motivele „Pentru ce am intrat în război?”

Pentru noi ardelenii discursul dlui general Dabija a avut o importanță dublă. Deoparte ne saltă inima de bucurie, că un general al armatei regale istorice publică în publicul gesturile despotice ale generalilor austriaci, cu o întimitate caracteristică românului, toate amănuntele și chiar și secretele diplomației și a meșteșugului de război. — Oțierii noștri superiori, cari din nefericire de mulțori erau inenierii aspirațiilor noastre, pot lua exemplul despre care înseamnă să fi oțier superior într-o armată națională.

Di general Dabija a făcut istoricul scurt a celor trei războaie naționale din trecut apropiat.

I. Războiul pentru neamăre din 1877—78, când am intrat cîmă de comandantul rușilor, de marele duce Nicolae cu cuvintele adresate domnului nostru — atunci încă principe numai — Carol: Trece Dunărea unde poți, vino repede, supt orice condiții vei vrea, căci cauza creștinismului este pierdută.

Știm că armata română la Plezna, la Grivița și Rahova cu o vitejie, cântată de marele bard Alexandru în volumul „Ostașii noștri” au luptat pentru neamărea țării românești — dar Rusia nerecunoscătoare și de pe atunci luptătoare pentru panslavism, ne-a răpit trei județe basarabene. — Le-am dat de silă, dar nu am năit.

II. Războiul „onoare” din 1913 a arătat, că națiunea română este apărătoarea libertății popoarelor mai mici, scăpând din peirea sigură pe sârbi și greci, atacați de foștii lor aliați.

III. Războiul „unirei” din 1916—18, care l'am purtat cu vitejie și l'am sfârșit la Otuz, Mărăștii și Mărășești cu propriile forțe, nimicind pentru totdeauna nămul un mare războinic german (Mackensen) de și dispuneam de forțe inferioare dușmanului.

Rușii nu ne-au ajutat — din contră, ne-au dus la eșecul dela Turtucaia. În loc de două sute mii soldați au trimis întârziat 36 mii cari țiu propuse-se să nu lupte. Generalul Sarrail țiu în frâu de o forță superioară germană de 60 mii oamennii era condamnat la pasivitate, iar noi, cari am intrat în război cu 800 mii de oameni bine instruiți și 425 mii rezerve dispunând de 1300 oțieri instruiți în Germania și 700 instruiți în Austria, neajutați însă de nimeni, și neavând experiențe pentru defensivă, a trebuit să ajungem până la Mărăștii și Mărășești atacați de 40 divizii Austro-Germane și 2 divizii turcești după multe apărări eroice, ierle și sutenții.

Victoria dela Mărăștii să leagă de numele generalului Averescu, iar cea dela Mărășești de a generalului Grigorescu, când printr-o defensivă schimbăată repede în contra-ofensivă s'a prăbușit forța de fier al trușăului teuton.

Dupăce espune cauzele pentru cari nu am intrat în război în 1914 și de ce am intrat în 1916 și subliniind perfidia Austriei, Rusiei și a Bulgariei constată că:

I. Avem satisfacția că întotdeauna am fost de partea dreptății și că am învins.

II. Că armata și-a făcut datoria.

III. Că și ardelenii, cari au parasit pajura cu două capete și au trecut dincolo au dat dovadă, că toți românii vor unirea tuturor românilor.

Armata este mândria noastră — a sfârșit dsa și ne bucurăm de frații oțierii ardeleni, cari au dat dovadă de un înalt patriotism și dela cari putem împrumuta frumoase experiențe militare. Am fost între ei, canosc înalta voloră morală a

lor, calitățile militare superioare cari ne îndreptățesc la speranțele cele mai bune.

Incheie cu cuvintele: noi executăm numai idealul marilor români din trecut, înfăptuim azi voința lor fascinatoare.

Corul mixt al „Reuniunii de muzică”, — un mănunchiu de flori al doamnelor și domnișoarelor, — dirijiat de maestrul I. Crișan, ne-a cauzat o plăcere deosebită ales cu „Hora Dobrogeană”; — di V. Valentinian a declarat cu multă artă „Rugămintea din urmă” a lui Coșbuc, iar la sfârșit, — ni s'a arătat o alegorie a lui Mihail-Viteazul. Publicul a plecat cu cele mai frumoase amintiri. V. H.

Independența Românilor macedoneni

O delegație la Roma.

Roma, 5 Febr. Imediat după declararea independenței Românilor macedoneni un comitet dirigit de 4 persoane au luat conducerea afacerilor.

Comitetul este compus din dnl Fole, Zicu Arala, Militiade Manachia și Ep. Vardalia.

Sediul a fost stabilit în Conița.

Armata italiană care ocupă Epirul a fost primită în triumf la San-Marina, Perivoli, Băiasa și în toate comunele românești.

Comitetul dirigit de un lansat un manifest către toți românii din Pind, prin care îi cheamă la o nouă viață și la independență.

O armată de voluntari s'a creat în număr de zece mii oameni.

Această armată va fi organizată de oțieri italieni.

Cu această ocazie s'a trimis Prințului de Colono comandantului armatelor italiene din Epir, o telegramă la care acesta a răspuns următoarele:

„Adănc mișcat de sentimentele de frație și dragoste ce le-ați arătat armatei italiene, cu ocazia trecerii sale prin Epir, jîn să vă asigur de întregul sprijin al poporului italian pentru cauza justă a Românilor din Pind.

„Sântem mândri că după 2000 de ani admirabilii legionari români, au păstrat ideea latinității și a Romei eterne în creierul munților din Pind”.

O delegație de celnici din Mețovo, Samarina, Palcohari, a plecat la Roma pentru a notifica guvernului italian independența Românilor din Pind.

Sașii la Regele

„Neamul românesc” publică următoarele:

Delegația noilor cetățeni sași ai României depline — nu vi se pare terminul mai potrivit decât acela, cam umflat și pretențios, din care pare că răsuflă cuceriri și anexare, de România Mare? — a fost primită de Regele și de Prințul Moștenitor.

Di Schullerus și tovarășii săi au prezentat Suveranului pe care și l-au voit actul dela Mediaș al unirii, pentru totdeauna, cu o Românie care intră în toate drepturile, vechi și imprescriptibile, ale neamului românesc. Și ei au spus dorința pe care le cunoaștem și pe care le scotim pe deplin îndreptățite, căci nu poporul care a suferit mai mult de prigonirea limbii și a culturii sale se va atinge vre-odată, cât de puțin, de dreptul oricui de a se folosi de limba sa și de a desvolta în ea o cultură. Cu atât mai puțin poate fi vorba de așa ceva față de fragmentul pus de soartă în mijlocul maselor românești, al unei națiuni, care, orice greșeli ar fi făcut conducătorii ei, a fost și este printre cele dintăiu ale omenirii. Și, când aceste două sute de mii de oameni sunt de opt veacuri acasă la ei și când starea înfloritoare a țării dărește așa de mult muncii, economiei și inteligenței lor solide și stăruitoare, și mai puternic ni se impune datoria de a respecta în ei, așa cum sunt și cum înțeleg să rămăie, nu numai un puternic element de ordine și civilizație în prezent, dar și unul de frumoasă tradiție istorică în trecut și unul de sigură garanție de înaintare culturală în viitor.

Regele le-a răspuns limpede și hotărât. Omul loial a căru asigurare e cel mai puternic sprijin pentru orice cerință de drept și pentru orice speranță de viață în adevăr civilizat, a vorbit din inimă, ca totdeauna, noilor supuși ai Coroanei sale, fraților sași ai românii de azi și de mâne, pentru a le spune că nu vor avea să regretă niciodată hotărrea pe care într'un ceas de cumințe socoteală a împrejurărilor au luat-o, rupând cu maghiarismul de Stat, de pe urma căruia atăta au pățimit, pentru a se uni cu acel românism național pe energia căruia, ca și pe toleranța-i dovedită se pot răzima.

Farmecul pe care familia noastră regală l-a exercitat asupra tuturor celor cari, în zile rele și bune, s'au apropiat de dănsa, a făcut ca și delegația Sașilor să plece de aici cu lumină și bucurie în inimă.

Și-i putem asigura că oricine între românii știe, înțelege și prevede, are față de nația lor intențiile și sentimentele lui Ferdinand I-ii.

N. Iorga.

Aviz

Cursurile la liceul (gimnazium) de stat în Sibiu se vor reîncepe Mercuri 12 l. c. (st. n.) la 2 ore p. m. în edificiul școlilor secundare evanghelice pe care factorii competenți ni-l'au pus la dispoziție. Elevii sunt invitați a se prezenta punctual, cunoscând că aceia, cari în decursul de 8 zile dela terminul sus amintit nu se vor prezenta și nu-și vor putea motiva întârzierea în mod acceptabil, se vor considera de repășiți din școală.

Informațiuni

— În ultimul consiliu de miniștri din București, s'a votat o sumă de trei milioane, anual pentru orfanii din Ardeal.

— Guvernul a cerut congresului dela Paris să intervină de urgență pentru a se pune în libertate cei mai bine de 200 de fruntași intelectuali bănățeni, deportați de armatele sârbești. Dela Paris s'au dat ordine în consecință.

— O numeroasă delegație de oțieri români ardeleni din Sibiu, sub conducerea colonelului Pap, a sosit în capitală pentru a lua contact cu ministerul de război și a soluționa unele chestiuni militare.

— Ziarele din București anunță că M. Sa Regina va pleca peste puțin timp din Capitală pentru a vizita Ardealul.

Suverana va vizita principalele centre ale ținuturilor desrobite.

— Direcția serviciului maritim a fost înștiințată, prin ministerul de externe, că vaporul „Impăratul Traian” — despre care se credea că s'a înecat — a plecat din Marsilia spre țară cu marfă și pasageri.

— Guvernul din București a fost înștiințat, că Statele Unite au hotărât să furnizeze României 30000 tone alimente lăunar. Pentru transportul acestor alimente au fost destinate un anumit număr de vase din marina aliaților.

— Pe Dunăre a început de câteva zile să curgă sloiuri; așa că nu este exclus ca în câteva zile să înghețe.

— Profesorii universitari din București, hotărând să ofere Reginei titlul academic de doctor în litere sau înfrunit la Universitate spre a redacta diploma de onoare.

La Cernăuți se va ține în curând un congres al corpului didactic.

— În România, din pricina înzăpezirii, nu circulă decât trenurile de Predeal și de Moldova (București—Iasi).

— Din cauza aceasta, aprovizionarea unor orașe se face cu mare greutate.

„Renașterea Română” caută corespondenți (informatori) destoinici și căsați în toate Centrele românești, în schimbul unor bine recompense lunare. Doritorii se cor adresa redacției, Str. Orezului Nr. 10.

— Franța ne-a dăruit 10 avioane Spad, — recunoscute ca cele mai iute diure aeroplanele existente, atîngând până la 260 km. viteză pe oră. Fiecare din aceste aparate e înzestrat cu câte 3 mitraliere. Comisiunea de recepție a lor s'a înaintat zilele acestea dela Salonice, iar aparatele vor veni mai târziu, când timpul le va îngădui să-și ia zborul.

— O frumoasă petrecere populară a avut loc ieri după amiază, cu prilejul zilei de 24 Ianuarie în Piața-mare a Sibiului. S'au dansat diferite jocuri naționale, în sunetele muzicii militare. Seara a fost serată, cu dans, în sala „Unicim”.

— Ziarele din Constantinopol anunță că o comisiune de oțieri anglo-francezi a fost însărcinată cu direcțiunea exploataării căilor ferate otomane. Oțierii francezi au luat direcțiunea liniei Anatoliei și anglezii acelei din Turcia europeană.

— Di Cezar Merența, subdirectorul serviciului comercial dela C. F. R., care a fost în Transilvania pentru a studia organizarea serviciului comercial și unificarea acestui serviciu cu cel din România s'a înaintat la București.

— Se caută la redacția „Renașterii Române” corectori și reporteri cu experiență, cari vor fi bine retribuiți.

— Se caută traducători dia limba maghiară în limba română pentru instrucțiunile Căilor ferate maghiare. Persoanele cari pot executa asemenea lucrări sunt invitate a se prezenta la direcția centrală C. F. R. din Sibiu, strada Schewis Nr. 7. Etagiul I.

Mersul trenurilor.

Sosirea la Sibiu:

De cătră Coșca-mică zilnic a. m.	1135
„ „ „ seara	1005
„ „ Turmu-roșu „ „	7—
„ „ Vințul-de-jos „ „	730
„ „ Făgăraș „ p. m.	1223
„ „ Sighisora Marji, Joi și Sâmb. p. m.	7—
„ „ Cisnădie zilnic dimineața	7—

Plecare dela Sibiu:

Cătră Coșca-mică zilnic dimineața	620
„ „ „ p. m.	402
„ „ Turmu-roșu „ a. m.	704
„ „ Vințul-de-jos „ „	8—
„ „ Făgăraș „ „	847
„ „ Sighisora Luni, Mercuri, Vineri a. m.	740
„ „ Cisnădie zilnic dimineața	523

Trenul direct Sibiu-București, — prin Făgăraș și Brașov, — pleacă din Sibiu la 5:44 p. m. și sosește 9:05 seara, din București.

Ultima oră

Ungaria la conferința de pace?

B.-Pesta, 6. „Az Est” anunță din Haga, că guvernul maghiar în scurtă vreme va fi invitat să-și trimită reprezentanți la congresul păcii. (Ag. Dacia).

Al cui va fi Fiume?

Agram. Ministrul preșident Korosec a declarat că Slovenii așteaptă multe dela intelectualii sârbi în lupta comună pentru orașele Trieste și Gorizia și pentru Istria și Fiume. Fiume a fost numai vremelnic ocupată de italieni. În timpul din urmă influența lui Wilson a fost foarte observată. S'ar putea zice, că Fiume cu siguranță va fi a slavilor de Sud. (Ag. Dacia).

La Brema e un guvern nou

Berlin, 5. Guvernul imperial a trimis la Brema o radiotelegramă prin care provoacă consiliul orășenc al reprezentanților poporului să se retragă imediat. Duminică s'a format la Brema un guvern nou. Armele trebuiesc predate imediat guvernului nou.

Procesul spartaciștilor

Berlin, 5. În Palatul Justiției s'au început azi desbaterile proceselor disciplinare contra spartaciștilor prinși. Au fost prinși aproape 1000 spartaciști cari toți sunt învinovați de răsvătărie și omoruri. Sunt apărăți de cei mai renumiți advocați ai socialiştilor independenți. (Ag. Dacia).

Mișcări împotriva guvernului german

Toată Germania fierbe din nou și pretutindeni sunt semne, că spartaciștii pregătesc ceva. Trupele republicane au fost sporite. O parte a orașului e în stare de asediu. În Brema și în Hamburg situația nu e încă clară. Consiliul militar din Brema nu admite acolo trupe guvernamentale. S'au început tratative între Berlin și Brema în urma cărora Brema și Hamburg sau declarat solidare și au trimis guvernului un ultimatum. În timpul acesta trupele guvernamentale corpul Gerstenberg — și-au continuat înaintarea. Spartaciștii s'au îndreptat și spre Weimar, unde eri a fost adunată fracțiunea socialiştilor majoritari. (Ag. Dacia).

Berlin, 5. În Eisenach consiliul muncitorilor și a soldaților s'a pronunțat contra guvernului Ebert-Scheidemann și spre a turbura adunarea națională din Weimar au ocupat oficiul postal. În Greifswalde consiliul militar și cel al muncitorilor a arborat pe edificiul universității cu forța drapelul roșu. (Ag. Dacia).

Andrassy în Elveția

Viena, 5. Un ziarist care a sosit din Elveția spune, că a avut ocaziune să întretină o convorbire cu contele Andrassy. Andrassy a declarat că se află în Berna numai din interese particulare. Ziaristul afirmă, că Andrassy nu tratatează cu nimeni în Berna. Și contele Berchtold e în Elveția. (Ag. Dacia).

Suedia rupe relațiile cu bolșevicii

Berlin, 5. Din Stockholm se anunță, că Vorosky reprezentantul guvernului bolșevic în Stockholm s'a întors la Petrograd cu întregul personal, fiindcă guvernul suedez i-a declarat, că până Vineri trebuie să părăsească țara. Socialiștii suedezi l-au însoțit până la gară, strigând „trăiască Rusia sovietelor”. (Ag. Dacia).

Conspirație antidinastică în Serbia

Belgrad, 6 Febr. Notabilitățile sârbe și musulmane, cari fuseseră arestate acum câteva zile fiind învinuți, că au conspirat contra dinastiei Karageorgevici, au fost transportați la Belgrad și predați curții marțiale (tribunalul de război). (Ag. Dacia).

Italia renunță la Albania

Berna, 6 Febr. Cercurile competente din Roma nu desmint și nici nu confirmă știrea, că Italia ar fi renunțat la coastele dalmatine; planurile cercurilor conducătoare italiene asupra Albaniei și coastelor dalmatine, însă evidențiază, că renunțarea aceasta ia fost impusă Italiei. (Ag. Dacia).

Inițierea universității eche

Guvernul a hotărât inițierea unei universități cu facultate de drept, medicină și filozofie. Universitatea va purta numele actualului preșident al republicii ceho-slovice, Masaryk. (Ag. Dacia).

Italia și Puterile Centrale

Berna, 6. Călătorii sosiți din Italia și Elveția anunță, că resentimentul public în contra Germaniei și Austro-Ungariei scade din zi în zi. În cercurile din Roma devine tot mai puternică și mai manifestă voința, de a nu se lua la Paris măsuri prea aspre în privirea acestor state, pentru că să nu sufere pe urma lor și comerțul și economia italiană. (Ag. Dacia).

Poșta aeriană

Berna, 6. Din Roma se anunță, că între Grecia și Italia s'a stabilit o legătură aeriană. Intre Roma și Athena va circula zilnic o poșta aeriană. (Ag. Dacia).

Anglia demobilizează

Berna, 5. Din Londra se anunță: Precum se afirmă din cercurile responsabile engleze, Anglia va demobiliza până la un milion de oameni. Aceștia vor fi întrebuiți pentru menținerea păcii în Palestina, Mesopotamia și în India. (Ag. Dacia).

Tratat ceho-polonez

Paris, 6. Delegații Ceho-slovacii au fost invitați să iscălească un tratat ceho-slovac-pole referitor la teritoriile din Teschen. (Ag. Dacia).

Grevele din Anglia

Berna, 6. Din Londra se anunță că Glasgow au sosit soldați înarmați cu mitralii pentru restabilirea ordinii și a păcii. Soldații ocupat punctele principale ale orașului și au atârnat pe conducătorii greviști. (Ag. Dacia).

Neînțelegeri între Polonia și Ucraina

Paris, 6. La Paris a sosit o delegație cehă, care neamă compusă din 5 membri. În Paris se credea, că neînțelegerile dintre Polonia și Ucraina, ajunsese până la război, vor putea fi aplatate. (Ag. Dacia).

Al cui va fi Epirul?

Berna, 6. Prim-ministrul Greciei dl. Venizelos a vorbit azi iarăși în chestiunea Epirului pe care Grecia îl pretinde în întregime. Delegații italieni au luat o atitudine ostilă față de năerea dlui Venizelos, declarând, că vor dovedea documente, că pretențiunile grecești nu sunt întărite. (Ag. Dacia).

Chestiunea coloniilor germane

Paris, 6. Discuțiunile relativ la soartea coloniilor germane au fost ieri după masă reluate. Se dă ca sigur, că aceste colonii și mai ales Africa de Vest germană vor fi supuse unei administrații internaționale. Această deciziune, a fost susținută mai ales de reprezentanții șișiei și englezi, nu este definitivă. Pentru a rezolva bănelii se arată și dorința a preda administratia pentru mai mulți ani unui stat neutru. (Ag. Dacia).

Troțki arestează pe Lenin

Berna, 6. După știrile sosită la Stockholm din Rusia, divergențele dintre Troțki și Lenin relativ la răspândirea bolșevismului în Europa atins punctul culminant. Troțki a arestat pe Lenin. După câteva ore însă acesta a fost eliberat în urma intervenției Mencevicilor. (Ag. Dacia).

Turbările regaliste din Portugalia

Berna, 6. După știrile sosită la Paris și Lisabona bombardarea orașului Oporto a încetat însă în Portugalia nu a fost restabilit în fața ministerului marinei din Lisabona au nău demonstranți cari au avut un sfârșit tragic. Monarhiștii sunt decisi a continua lupta pentru reintronarea lui Emanuel. (Ag. Dacia).

Spartaciștii stăpănesc Hamburgul

Berna, 6. Se anunță din Berlin, că spartaciștii uniți cu muncitorii fără lucru din Berlin ataca deponitul central de alimente din Hamburg pe care l'au ocupat după o luptă inversă. Mai mulți soldați guvernamentali au fost uciși. (Ag. Dacia).

Reforma agricolă în Ungaria.

Budapesta, 5 Febr. Consiliul ministrilor în ședința de ieri s'a ocupat exclusiv cu legea reformei agricole, care a fost primită în toată tregimea. (Ag. Dacia).

Comuniștii luai de gât

B.-pesta, 5 Febr. În urma ordinului conștilui de miniștri poliția a perchiționat redacțiunea „Vörös újság” (Foaia roșie). Casa a asediată de către agenții poliției. În redacție desarmat o mulțime de soldați comuniști, fuscându-se foi volante și bani cu abundență. (Ag. Dacia).

Petrogradul bombardat

Berna, 5. Ziare din Helsingfors anunță că Wiborg. Refugiții din Petrograd povestesc, că trupele deacoale s'au revoltat; în oraș se înaintă pârăitul mitralierelor și din Cronstadt se bombează orașul. Lenin este hotărât să se predea în tate, dacă el și țării săi vor obține un rezultat. (Ag. Dacia).

Flota aliată la Hamburg

Berlin, 4. Ieri au sosit la Hamburg calătorii și vase d'ustrugătoare americane și engleze. Se anunță în mod oficial, că scopul venirii este a apăra de periculoși la care sunt expuse poarele pentru transportarea articolelor alimentare. (Ag. Dacia).

Apărarea depozitelor alimentare din Hamburg

Hamburg, 4. Consiliile muncitorilor și soldaților au preluat stricta supraveghere asupra depozitelor cu alimente din port, contra jafurilor plănuite de lucrătorii fără muncă.

Prieteni noștri sunt rugați să binevoiască aduna abonamente pe seama ziarului nostru a ne trimite listele abonațiilor iar banii să trimită prin bancă.

Avis pentru agricultorii

Agricultorii din jurul Sibiului cari au neamă nușă până la 15 corent consiliul comunal (gistraul) cantitățile ce le trebuie. Anunțările vor face la dl notar dr. Orendi.

Prima societate română de IMPORT și EXPORT

S. Ittu & Comp.

Sibiu.

Se ocupa exclusiv cu importul și exportul a orice fel de produse comerciale, brute, semi-fabricate și fabricate.

Correspondență în limbile română, franceză, italiană, germană, ungară.

Adresa telegrafică: ITTU și COMP., SIBIU.

Sâmbătă 8 și Duminică 9 Februarie 1919 la

Cinematograful APOLLO

ultimile reprezentațiuni date de iubitul și renumitul comic bucureșten

Tănase!

care va distra onoratul public cu cel mai frumos și ales repertoriu.

Ar fi regretabil ca cineva să piardă ocaziunea de a nu-l vedea pe Tănase.